

ogsaa paa den anden Side, at det ærede Medlem har misforstaaet mig. Jeg vil dog ikke udtrykke mig, saaledes som det ærede Medlem gjorde, idet han udtalte, at jeg havde villet lægge noget i hans Ord. Nej, jeg har lagt noget i hans Ord, jeg har ikke villet lægge noget i hans Ord. Det ærede Medlem udtalte, at efter det, jeg havde fremført, var der aabnet en vid Mark for yderligere Bevillinger. Jeg vil dertil svare, at det tror jeg ikke. Jeg har udtalt, at naar man har fastsat en lovbestemt Størrelse, der gælder i al Almindelighed for Bidrag, som selvfølgelig kun kunne ydes, naar der er Omstændigheder til Stede, der i det hele tale derfor, saa vil dette være det normale, og jeg har saa blot yderligere villet bemærke til det ærede Medlem: for Nyborg (N. Jensen), at der ganske vist kunde tænkes saadanne Tilfælde, hvor man ikke vilde blive staaende ved dette Bidrag, men eventuelt vilde gaa op til Bidrag af en Størrelse af 48 Kr., naar der var en ganske særlig Anledning til at gaa dertil. I saa Tilfælde stod Bejen aaben, den sædvanlige Vej, nemlig den at komme med et Andragende. Hvorvidt dette har været hele Udvalgets Anskuelse, at man ved at fastsætte denne Grænse: 36 Kr., skulde udelukke enhver som helst yderligere Understøttelse, selv om der endogsaa var den allerstørste Anledning til Stede til at gaa til en saadan Understøttelse, skal jeg ikke udtale mig om, men det forekommer mig heller ikke at være nødvendigt, thi efter Sagens Natur maatte den Udtalelse, som fremkom fra mig paa Foranledning af det ærede Medlem fra Nyborg, være af en mere personlig Bestaaffenhed end de Udtalelser, som jeg fremførte, da jeg første Gang, nemlig som Ordfører, havde Ordet.

Trier: Jeg tillod mig ved forrige Behandling at fremdrage det besynderlige i, at der lige over for forældreløse Børn, som skulle have Statsunderstøttelse til deres Opdragelse, stilles særlig Fordring om, at de skulle være „værdiske“. Den højtærede Minister forklarede Ordet som blot et andet Udtryk for „trængende“, og jeg henstillede da til Udvalget at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse til 3dje Behandling og mulig foreslaa, at Ordet „værdiske“, som let kunde misforstaaes, skulde gaa ud. Jeg tillader mig nu at spørge, om saadanne Overvejelser have fundet Sted, og hvis saa er, om Grunden til, at man ikke har ment at kunne foreslaa, at dette Ord bortfalder.

Ordføreren (Røkkentved): De Optringer, som fremkom fra det ærede Medlem

for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier), have været under Forhandling i Udvalget, og Udvalget udtalte sig imod at stille Medlemsdringsforslag i den af det ærede Medlem antydede Retning, fordi man tillægger Ordet „værdiske“ en særlig Betydning og hævder, at der skal være Værdighed til Stede for vedkommende, der skulle nyde Understøttelsen. Det blev nemlig gjort gældende, at selv et Barn, naar det altsaa var moralsk forulykket, under visse Omstændigheder ikke burde have denne Understøttelse.

N. Nielsen: Jeg vil blot sige uden at fortsætte Diskussionen med den ærede Ordfører, at min Hensigt med at rejse denne Diskussion er naaet derved, at Ministeren har udtalt sig, som han har gjort, og at ogsaa den ærede Ordfører har udtalt sig, som han har gjort.

Trier: Det viser sig altsaa, at Udvalget har en anden Opfattelse af Lovens Tekst, end den højtærede Minister har haft, en strengere Opfattelse deraf, men hvis det virkelig er Meningen med det nævnte Ord, saa vil jeg rigtignok opfatte det som et farligt Ord i denne Sammenhæng. Hvorfor stille strengere Fordringer i den Retning til forældreløse Børn, end man i Loven i øvrigt stiller til de Børn, der have deres Moder levende? Det forekommer mig, at hvis et Barn kan tænkes moralsk forulykket, er det dog i særlig Grad undskyldeligt for et forældreløst Barns Vedkommende, og saa vil der netop være saa meget større Grund til ikke at unddrage det Statens Hjælp til at faa en bedre Opdragelse, end det under andre Forhold vilde kunne faa. Jeg vil derfor, idet jeg ganske stemmer overens med den højtærede Minister i hans Opfattelse af dette Ord, opfordre ham til under Lovens videre Gang at søge at faa det fjernet, for at det ikke senere hen skal lægge Hindringer i Bejen paa Punkter, hvor man i og for sig gerne ønsker at hjælpe et forældreløst Barn ud over dets Vanskeligheder.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 69 Stemmer.

Formanden (Clausen): Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.